

Τίτλος βιβλίου: <<Περπατώντας την ελληνική ψυχή με αφορμή την κρίση>>

Πρόλογος

Η Μαίρη Σουρλή μια γυναίκα ξεχωριστής πνευματικής οντότητας, για άλλη μια φορά στο 5ο πόνημα της εγγίζει τη μεγαλουργία. Αληθινά εξεπλάγην διαβάζοντας τα κείμενά της, που θα τολμούσα να τα χαρακτηρίσω φιλοσοφικά δοκίμια. Λαμβάνοντας ως αφορμή την κρίση που βιώνει η Ελλάδα, δημιουργεί φτιάχνοντας ένα βιβλίο φιλοσοφικών στοχασμών και ψυχικής αντανakλαστικής στη ζωή έκφρασης. Και δεν λαμβάνει ως αφορμή μόνο την οικονομική κρίση. Αυτό είναι το έναυσμα για να μιλήσει με τον δικό της τρόπο για την κρίση αισθημάτων, ιδεών, συναισθημάτων, όπως η φιλία, ο έρωτας, η συντροφικότητα, η αγάπη από τον σύντροφο μέχρι τον συνάνθρωπο, ο εγωισμός, η τρυφερότητα, η κατανόηση. Τολμώ να πω ότι φέρεται, αντιμετωπίζει δηλαδή με την γραφίδα της, με αμέριστο σεβασμό τα συναισθήματα και τις πνευματικές έννοιες και αξίες που πραγματεύεται γράφοντας, αφού πρώτα τα 'χει βιώσει ζώντας.

Τα κείμενά της χωρισμένα σε κεφάλαια, με τον δικό του τίτλο το καθένα, είναι δοκίμια ζωής εμπειρίας, γνώσης, μάθησης. Η ζωή για τη Μαίρη Σουρλή είναι κάτι πολυσύνθετο και συνάμα πολύ απλό, όπως η έννοια της ευτυχίας, που δεν είναι τίποτα άλλο από συγκερασμό περισσοτέρων μικρών χαρών. Όταν η καθημερινότητα αντιμετωπίζεται με τον τρόπο που την αντιλαμβάνεται και την αντιμετωπίζει η συγγραφέας, μπορεί να μεταλλαχθεί σ' ένα μεγαλεπήβολο δημιούργημα, που δίνει στον άνθρωπο την ευκαιρία να μεγαλουργήσει. Τη γνώρισα ως ποιήτρια, τη διάβασα σαν εκφραστή του ποιητικού λόγου και τώρα με εκπλήσσει με τούτο το βιβλίο, όπου πίσω από τις προτάσεις κρύβονται τα πραγματικά συστατικά της ζωής, έτσι ώστε να γίνει ένα ποίημα. Η γλώσσα είναι δημοτική επηρεασμένη από αρχαϊζουσες εκφράσεις, που θυμίζουν την Τζαρτζάνεια γραμματική και συντακτικό. Θα μπορούσα να πω ότι, η συγγραφέας κάνει δοκιμακή ποίηση φτιάχνοντας ποιήματα με περισσότερες αληθινές και αναγκαίες λέξεις. Διαβάζοντας τα κείμενά της μ' ένα λόγο ρέοντα, πολυσύνθετο όμως, εντυπωσιάστηκα πώς μια γυναίκα σαν τη Μαίρη Σουρλή μπορεί να με κάνει αληθινά να ερυθριάσω, αν την πω μόνο σπουδαία.

Ο Αρχιμήδης είπε: «Δως μοι πα στω και την γην κινήσω». Δε ξέρω αν η Μαίρη Σουρλή μπορεί να κινήσει το πνευματικό στερέωμα, όμως, είμαι

βέβαιος ότι ταράσσει τα τελματωμένα ύδατα του τοπωνυμικού πνευματικού μας χώρου.

Ευχόμενος καλή ποιητική και συγγραφική συνέχεια, γιατί όλοι οι συγγραφείς έχουν δρόμο δημιουργίας μπροστά τους μέχρι την τελευταία ανάσα, κλείνω με κάτι απλό που με εντυπωσίασε. Η συγγραφέας γράφει:

«Αφιερώνεται σ' όλους αυτούς που τους χρωστάμε ένα χαμόγελο!»

Ανδρέας Μηλιώτης

Δικηγόρος - ποιητής - συγγραφέας